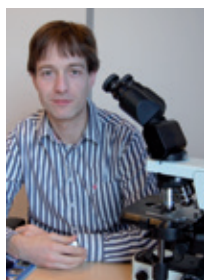

IFASA-CONGRES 2016

Gezondheid en ziekten

Het 11e IFASA-congres (International Fur Animal Scientific Association) vond dit jaar plaats in Finland en werd gehouden van 23 tot en met 26 augustus 2016. Ook dit jaar werd veel tijd besteed aan nieuwe onderzoeksresultaten op het gebied van nertsengezondheidszorg. We geven hier een overzicht met de meest interessante bevindingen. Mocht u na het lezen nog aanvullende informatie willen hebben, dan is het volledige boek met proceedings op te vragen door een e-mail te sturen naar: r.molenaar@gddiergezondheid.nl

Drs. Robert Jan Molenaar,
pelsdieren-dierenarts GD Deventer

Diarree

Een terugkerend thema is diarree, met de nadruk op diarree bij ongespeende pups (pre-speendiarree). Diverse onderzoeksgroepen concluderen eigenlijk allemaal hetzelfde; het gaat hier niet om één ziekte, maar om een complex samenspel van verschillende factoren waaronder diverse bacteriën, virussen en omgevingsfactoren. Eén onderzoeksgroep richtte zich op de samenstelling van de darmflora (de verzameling

van normale bacteriën die in de darm leven). Zij zagen dat deze flora bij nertsenpups met diarree niet veel verschilde van nertsen zonder diarree. Dit is opvallend, omdat bij andere diersoorten en de mens een sterke verandering in de darmflora gezien wordt tijdens diarreeproblemen. Praktisch betekent dit dat middelen die primair de darmflora beïnvloeden, en die bij andere diersoorten goed werken om diarree te remmen, bij nertsenpups niet noodzakelijkerwijs eenzelfde effect zullen hebben. Voor diverse virussen werd het omgekeerde gevonden; een aanzienlijk aantal virussen bleek in hogere concentratie voor te komen bij pups met diarree dan bij pups zonder diarree. Dit betekent waarschijnlijk dat diarree met deze virussen samenhangt. Om deze reden worden sinds kort testen aangeboden die niet enkel de aan- of afwezigheid, maar ook de concentratie van bepaalde darmvirussen in mest aantonen. Mocht u in de komende pupperiode last hebben van overmatige pre-speendiarree, dan kunt u contact opnemen met GD om eventueel de mest te laten onderzoeken op deze virussen. Wat een rol kan spelen in de ontwikkeling

van pre-speendiarree is dat pasgeboren nertsenspups vaak maar weinig afweerstoffen van hun moeder meekrijgen. Dit maakt de dieren gevoelig voor allerlei organismen die bij volwassen dieren geen problemen meer

veroorzaken. Een onderzoek toonde aan dat nestgenoten meestal nagenoeg evenveel afweerstoffen hadden, maar dat er binnen eenzelfde bedrijf grote verschillen zaten tussen de nesten. De reden voor deze verschillen is helaas (nog?) niet bekend.

Huidwonden

Veel aandacht ging uit naar FENP (Fur animal Epidemic Necrotic Pyoderma). Een combinatie van twee bacteriën lijkt in de meeste gevallen een rol te spelen in het ontstaan van FENP: *Arcanobacterium phocae* en een *Streptococcus*. In een Deense studie waarbij de combinatie van deze twee bacteriën werd aangebracht in een pootwond, werden de dieren zeer snel ernstig mank, stopten ze met eten, en moesten de dieren uit welzijnsaspect na drie dagen geëuthanaseerd worden. Dieren waar enkel *Arcanobacterium phocae* in de wond werd aangebracht, werden ook mank, maar in mindere mate. Hierbij viel op dat de wond van geïnfecteerde dieren zeer slecht herstelde, waarna de dieren uit welzijnsaspect na acht dagen geëuthanaseerd moesten worden. Dieren waarbij enkel de *Streptococcus* aangebracht werd, hadden veel mildere problemen. Daarnaast bleek de wondheling niet opvallend vertraagd. De nertsen waarbij slechts een kleine hoeveelheid van de twee bacteriesoorten werd aangebracht, hadden net als de dieren waarbij de wond niet besmet werd met bacteriën, een voorspoedig herstel zonder complicaties.

Huidwonden die in juni wel eens gezien worden, en die niet te wijten zijn aan FENP, werden ook bestudeerd. Behandeling van deze wonden met drie verschillende sprays werd onderzocht: een spray met antibiotica, een spray op basis van koper-zink en een spray van fysiologische zoutoplossing zonder actieve bestanddelen. Er kon tussen deze sprays geen verschil in effect gezien worden en wondherstel was in alle groepen goed. Hoewel de geheelde wonden na verloop van tijd weer een normaal beeld gaven, bleek na het pelzen dat in de behandelde groepen veel minder pelzen scheurden dan in de onbehandelde groep. Onafhankelijk van de behandeling en het goede klinische herstel, hadden alle groepen littekens aan de onderzijde van de pels, die de waarde van de pels verminderden. Al lijken de wonden niet ernstig en al helen ze snel, verminderen van het aantal wonden in juni heeft dus een positief effect op de pelskwaliteit. Behandeling met een lokaal werkende spray is dus aan te raden omdat de pelzen dan in de

pelstijd minder snel scheuren. Hierbij lijkt een spray zonder antibiotica een prima middel.

Antibiotica

De antibioticaregistratie in Denemarken loopt inmiddels een aantal jaren, waardoor hier nu enkele data van gepresenteerd konden worden. Interessant was dat het gebruik van antibiotica gerelateerd leek aan een aantal factoren:

- Microbiologische kwaliteit van het voer. Naarmate het voedsel van een slechtere microbiologische kwaliteit was, werd meer antibiotica gebruikt.
- Voerleverancier. Onafhankelijk van de microbiologische kwaliteit van het voer gebruikten de klanten van sommige voerleveranciers significant meer antibiotica dan klanten van andere voerleveranciers.
- Dierenarts. De klanten van sommige dierenartsen bleken beduidend meer antibiotica te gebruiken.
- Ziekten. Bedrijven waar het nationale laboratorium *Pseudomonas aeruginosa*, astrovirus, influenza of salmonella aangetoond had, gebruikten meer antibiotica dan bedrijven waar dit niet aangetoond werd.

Diversen

Daarnaast waren er nog andere, korte onderwerpen, waarbij vooral een vermelding van luizeninfecties in Ontario eruit sprong. De nertsen hadden in januari een ruwe vacht met wat kale plekkjes en (zuig)wondjes aan de staartpunt. Luizen waren met het blote oog makkelijk terug te vinden tussen de haren. Dit soort infecties komt niet veel voor, en opvallend was dat hier sprake was van problemen tijdens zeer koude winterperiodes. Er werd gespeculeerd dat dit een negatief effect had op de algemene weerstand van de nertsen.

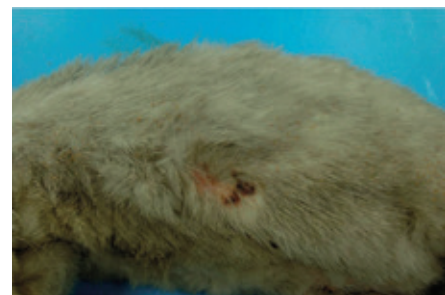

Foto: Een nerts uit Ontario, met ruwe pels en kale plekken met oppervlakkige beschadiging van de huid en zeer veel luizen. (Foto gereproduceerd met toestemming van dr. Marina Brash)